

עת"א 56014/11-19 - יצחק עם שלום נגד שירות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

01 דצמבר 2019

עת"א 56014-11-19 עם שלום(אסיר) נ' שירות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זימונים ואח'

בפני	כב' השופטת רננה גלפז מוקדי
עוותר	יצחק עם שלום (אסיר)
נגד	1.שירות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זימונים
משיבים	2.מדינת ישראל

החלטה

רקע

העוטר,ILD 1991, מרצה מאסר ראשון בן 9 שנים, בגין עבירות של מעשה מגונה (מספר מקרים), מעשה סדום (3 מקרים) ואוימים אותם ביצע כשהיה בן 21, במהלך שירותו הצבאי כלוחם. העוטר החל לרצות את מאיסרו ביום 27.12.2014

ביום 6.10.19 פנה העוטר בבקשתו לאישור חופשה חרוגה לצורך השתתפות בחגיגת בר המצווה של אחיו הקטן, הצער מבין 9 אחיו ואחיוותיו. בהמשך, בבקשת מפקד האגף, העביר מסמכים רלוונטיים.

ביום 4.11.19 התקבלה תשובה לפיה הבקשת מטופלת וממתינה לחוות הדעת הדרושים בהתאם לאופי העבירות והנסיבות של החופשה המיוחדת המבוקשת.

עד למועד הגשת העתירה לא התקבלה החלטה ומשעה שעסקין באירוע אשר עתיד להתקיים ביום 5.12.19, פנה העוטר בעתירה זו אשר נשמעה היום בפני.

טענות הצדדים

העוטר טוען כי מדובר באירוע משמעותי ביותר אחיו הקטן עימיו יש לו קשר מיוחד. המדווח בקשר עם קשיים רגשיים הסובל מ- ADHD ומתמודד עם קשיים ממשיים בחיים ומקיים עם העוטר קשר מיוחד ומיוחד המתבטא בשיחות

עמוד 1

יום יומיות וביקורים, בשונה מיתר אחיו.

העוטר הפנה לחו"ד מב"נ, נושאת תאריך 14.4.19, אשר הוגשה בעניינו שעה ששה בבית הסוהר חרמון, ממנה עולה כי השתלב במחילקה טיפולית ייודית, משטר פעליה ומגלה פתיחות ברמה טוביה ביחס לעבירות בהן הורשע. כמו כן צוין בה כי העוטר הביע נכונות ורצון לבחון את הגורמים שהובילו אותו לביצוע העבירות והביע רצון להיתרם מן הטיפול לשביות רצון גורמי הטיפול.

העוטר הפנה להמלצות מגורמים שונים לרבות מסגרות החינוך והטיפול של אחיו הצעיר ואל מכתבו של אחיו הקטן.

עוד טען העוטר, כי בנסיבות המיחוזות שפורטו, ניתן להוותר לבקשת זו, אף מטעמי צדק ומטעמים הומניטריים זאת לפיקודת הנציבות מס' 04.40.00 חופשות אסירים, בסעיף 2(ג) לפרק ח' וזאת אף בתנאים מכבדים אשר יקבעו על ידי בית המשפט.

ב"כ העוטר הבירה בדיון כי שהותו של העוטר במסגרת הטיפול הופסקה לאחר שהוגשה כנגד תלונה של סוהרתו על הטרדה מינית, אולם מתברר כי התקיק נסגר. היא שבה והציגה את רצונו של העוטר בטיפול ובשיקום ואת פניותו בהקשר לכך.

לחילופין, ככל שבית המשפט לא "עותר לעתירה כלשונה, בקשה ב"כ העוטר במהלך הדיון כי העוטר יבוא לאירוע באבטחה של שב"ס.

המשיבה התנגדה לבקשתה.

לטענה, העוטר הורשע בעבירותimin מין חמורות המסוג לקטגוריה אשר אינה מאפשרת שחרור לחופשה וזאת על רקע כתוב האישום בגין מרצת את עונש המאסר. הבקשה אשר הגיע העוטר נדחתה בשל כך שהיא עומדת בתנאי פיקודת החופשות וגם נוכח התנגדות מב"ן ועדת אלמ"ב. העוטר אינו ابو של נער בר המצווה ועל כן גם מטעמים מיוחדים, הבקשה אינה עומדת בתנאי פיקודת החופשות. בקשה קודמת שהגיש בחודש מרץ 2018 לטקס בר המצווה של אחר, נדחתה אף היא ואין כל הבדל בין הבקשה זו לבין אשר הוגשה היום.

ב"כ המשיבה הפנה לחו"ד הדעת של ועדת אלמ"ב, בין היתר להערכת המסתוכנות של העוטר כמסוכנות גבוהה. בדומה, גם חוות הדעת של גורמי מב"ן ואף הגיע את החלק החסוי של דוח אלמ"ב לעיון בית המשפט.

דין והכרעה

נפתח ואומר, אכן, הבקשה אינה עומדת בתנאי סעיף 2(ג) בסעיף לח' בפרק ח' לפקודת הנציבות מס' 04.40.00 "חופשות אסירים", הקובל כי "חופשה מטעמים מיוחדים" תינתן לרجل בר-המצווה של בן האסיר או בת-המצווה של בת האסיר בלבד, שהרי בענייננו מדובר בבר מצווה של אחיו העוטר.

מכאן, על פני הדברים, לא נפל דופי בהחלטה ודין העתירה להידחות.

ואולם, סעיף 2 הנ"ל מונה אמנם רשימה סגורה של מקרים אולם בס"ק (יג) נקבע כי חופה מטעמים מיוחדים יכולה להינתן גם ב"נסיבות הומניטריות חריגות ומיעוזות".

לכך מכון העותר.

לטענו, מערכת היחסים המיוחדת שלו עם אחיו הצעיר, העובדה כי מדובר בצעיר הבנים וכן מצבו המייחד של האח אשר סובל כאמור מקשישים ובעיות רגשות וכן מ- ADHD, מצדיקים היעתרות לבקשתו בשל הנسبות שהן לשיטתו, הומניטריות חריגות ומיעוזות. אימזו של העותר דיברה בפניו ותיארה את הסבל שהוחוו המשפחה ונער בר המצווה ואת עמדתו של האחון כי לא יchgוג ללא אחיו.

אחר שבחןתי את הבקשה ושמעתה את טענות הצדדים, הגעתו למסקנה כי דין העירה להידחות.

בית המשפט בהליך זה של עתירת אסיר, בוחן את ההחלטה שלא לאשר את יציאתו לחופה לצורך אירוע בר המצווה של אחיו בנסיבות של סבירות, דהיינו האם ההחלטה סבירה אם לאו. בית המשפט אינו מחייב את שיקול דעתו של הגורם אשר קיבל את ההחלטה, אלא כאמור, בוחן רק את סבירותה (ראו רע"ב 2529/97 מדינת ישראל נ' אבנר אוזן, דינים עליון כרך נא' 767; רע"ב 2478/16 דעאס נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (11.4.2016)).

הבקשה אינה כניסה לנכונות החלטות הצדדים לחופה לרجل אירוע בר המצווה וההחלטה לדוחותה נסמכתה בנוסף גם על חוות דעת של ועדת אלמ"ב ועל חוות דעת של גורמי מב"ז, שתיהן ציינו את המסוכנות הנש��ת מצידו של העותר אשר גם מסוג בקטגוריה א' לאור העברות בהן הורשע. קטגוריה א' משמעה "אסירים שאין להוציאם לחופה משיקולים של סכנה לשלוום הציבור או לביטחון המדינה".

עיוון בחוות הדעת הללו מלמד כי אכן מן העותר נשקפת סכנה כאמור, העברות החמורות בוצעו בקטינה כאשר עסקין באירוע בר המצווה אשר בו צפויים להיות קטינים רבים ובהם כל בני כיתתו של אחיו העותר. לעניין זה אומר כי לנוכח התיאור העולה מחוות הדעת ביחס למרכיבי אישיותו של העותר ודפוסי החשיבה המאפיינים אותו, אני רואה לעניין המסוכנות כל הבדל האם מדובר בילדים או במבוגרים.

במצב דברים זה, לא ניתן לומר כי ההחלטה לדוחות את העותר לצאת לחגיגת בר המצווה של אחיו היא פגומה או בלתי סבירה באופן שמצויך התערבותם כלשהו.

אשר לחופה האמורה בסעיף 2 (יג) לפרק ח' לפקודת החופה, הנסיבות אשר עומדות בבסיסה של הבקשה אותה הגיש העותר אין מביאות את המקרה אל גדרו של סעיף זה ומשכך לא ראוי כל דופי בהחלטת הגורם המוסמך (ראו לעניין זה רעב 18/2668 יair קלין נ' שירות בתי הסוהר (18.3.18)).

אני מקופה ראש בחשיבות נוכחותו של העותר עבור אחיו הצעיר ועבור משפחתו וגם אם ניתן לראות בכך טעם הומניטרי ראוי, אני מוצאת כי מדובר באותו נסיבות "חריגות ומיעוזות" כלשון הסעיף.

לא התרשםתי כי המדבר בנסיבות אשר שונה ממועד מקרים רבים של אסירים אשר מבקשים לצאת לאירועים מסוימים בחיהם של אחיהם, כאשר האחים חוזים סבל בעקבות מאסר אחיהם. יתרה מכך, דוחק א' היעתרות לעירה תפגע בשווון

המתחייב בהחלטות המנהליות ביחס לכלל האסירים המשויכים לאותה קבוצת התייחסות.

הנסיבות כאן אינן אותן נסיבות חריגות מיוחדות המצדיקות חריגה מהוראות הפקודה ולאור ההגדרה הדוקנית, דומה כי סעיף זה מופעל במשורה, באותו מקרים מיוחדים שאף חלוקם הוצגו על ידי ב"כ העוטר, אך אין בהם כדי להשליך לעניינו.

ב"כ העוטר ביקשה במהלך הדיון, לחילופין, כי אורנה על הוצאתו של העוטרaira, תחת אבטחה. לא ראייתי להיעתר גם לבקשתה חלופית זו. מדובר באירוע עם כ - 80 מוזמנים, כאשר ההחלטה אם להוציא אסיר באבטחה נתונה לשיקול דעת שב"ס ולא ראייתי כי הדבר הבהיר או כי ניתנה החלטה הדוחה בקשה שכך. מכאן, גם לא ראייתי לדון בעתרה על החלטה שככל לא ניתנה.

סיכום של דבר, לא מצאתי דופי בהחלטה עליה מלין העוטר ועל כן אני מורה על דחינת העתרה.

ניתנה היום, ג' כסלו תש"פ, 01 דצמבר 2019, בהעדר הצדדים.